

GIẢI QUYẾT HẬU QUẢ CHẤT ĐỘC DA CAM Ở VIỆT NAM

**BẢN TUYÊN BỐ
VÀ
CHƯƠNG TRÌNH HÀNH ĐỘNG**

**NHÓM ĐỐI THOẠI VIỆT - MỸ
VỀ CHẤT ĐỘC DA CAM/DIOXIN
2010 - 2019**

Báo cáo năm thứ nhất

**HÀ NỘI & WASHINGTON
Tháng 7 năm 2011**

VIỆN ASPEN

Báo cáo năm thứ nhất

của

**Nhóm Đối thoại Việt-Mỹ về chất độc da
cam/dioxin**

Hà Nội và Washington

Tháng 7/2011

LỜI MỞ ĐẦU

Nhóm Đối thoại Việt – Mỹ về chất độc da cam/đioxin là một ban vận động gồm các thành viên là những công dân, nhà khoa học và nhà hoạch định chính sách của hai nước, cùng hợp tác nhằm thu hút nhiều hơn sự quan tâm đối với vấn đề chất độc da cam và huy động các nguồn lực. Trong cuộc họp đầu tiên vào tháng 02 năm 2007, Nhóm đã nhất trí sử dụng cách tiếp cận hướng tới tương lai để giải quyết di sản chất độc da cam thông qua nhiều hoạt động nhân đạo được thực hiện dưới sự hợp tác của Việt Nam và Mỹ. Nhóm đã làm việc cùng nhau cả tại Việt Nam và Mỹ để xem xét những chứng cứ và tìm kiếm thêm các giám định chuyên môn.

Trong ba năm đầu tiên, từ 2007 đến 2010, những đánh giá của Nhóm và hiểu biết chung về tình hình đã giúp gây được quỹ 32 triệu Đô la Mỹ cho việc đánh giá và ngăn chặn những điểm nóng dioxin và 19 triệu Đô la Mỹ để chăm sóc những người khuyết tật. Nguồn quỹ này do sự đóng góp của từ các tổ chức, các nhóm công dân, các doanh nghiệp, các cá nhân, các cơ quan của Liên hợp quốc và chính phủ các nước trong đó có Mỹ.

Để tập trung hơn nữa những nỗ lực đó, vào ngày 16/6/2010, Nhóm Đối thoại Việt – Mỹ về chất độc da cam/đioxin đã đưa ra bản Kế hoạch Hành động 10 năm như sau:

“Trong vòng 35 năm kể từ sau cuộc chiến, Việt Nam và Mỹ đã đạt được những tiến bộ đáng kể trong việc xây dựng mối quan hệ hữu nghị. Nhưng dư âm chiến tranh vẫn còn tác động tới ngày hôm nay trong cuộc sống của hàng triệu người Việt Nam và Mỹ. Những đối tượng này bao gồm những người bị ảnh hưởng trực tiếp và gián tiếp từ trong chiến tranh và cả hiện tại do việc Mỹ phun rải chất độc da cam và các chất làm rụng lá khác xuống các vùng nông thôn miền Nam Việt Nam.

“Quá khứ nghiệt ngã này đã làm cản trở mối quan hệ đã được cải thiện giữa Việt Nam và Mỹ. Những vấn đề về trách nhiệm, sự nhận thức và độ tin cậy về dữ liệu đã làm nảy sinh các tranh cãi gay gắt và cản trở những nghiên cứu cũng như những hoạt động khắc phục hậu quả. Đa số những người Mỹ khi được hỏi ý kiến cho đến nay đều đồng ý rằng đã đến lúc phải gác những vấn đề này sang một bên.

“Do đó, chúng tôi kêu gọi Hoa Kỳ chung tay với người Việt Nam tài trợ cho một nỗ lực nhân đạo và toàn diện để giải quyết hậu quả chất độc da cam/dioxin ở Việt Nam.

Kế hoạch hành động đề ra hai mục tiêu nhằm đạt được trong vòng mười năm tới:

- Làm sạch đất bị nhiễm dioxin và khắc phục hệ sinh thái đã bị tàn phá; và

- Mở rộng các dịch vụ cung cấp cho những người khuyết tật có liên quan đến chất độc điôxin, cho những người khuyết tật khác và cho gia đình của họ.

Các bước trong Kế hoạch Hành động sẽ góp phần đáng kể vào giải pháp lâu dài góp phần giải quyết di sản chất độc da cam/diôxin tại Việt Nam. Kế hoạch này ước tính kinh phí thực hiện 300 triệu Đô la Mỹ trong vòng 10 năm, hay 30 triệu Đô la Mỹ mỗi năm. Chính phủ Mỹ nên đóng vai trò chính trong việc đáp ứng những chi phí này, cùng với các nhà tài trợ công và tư nhân khác, bổ sung cho sự đầu tư tiếp tục phù hợp từ Chính phủ và nhân dân Việt Nam. Số tiền này hiện chưa có sẵn trong tay mà sẽ cần được gây dựng thông qua diễn giải và làm việc với các nhà tài trợ.

Bản báo cáo này của Nhóm Đối thoại Việt – Mỹ về chất độc da cam/diôxin mô tả những hoạt động và kết quả đạt được trong năm đầu tiên kể từ khi Kế hoạch Hành động được đưa ra cũng như những thách thức và cơ hội trong tương lai.

HOẠT ĐỘNG VÀ NHỮNG THÀNH TỰU ĐẠT ĐƯỢC

Trong 12 tháng qua, Nhóm Đối thoại đã thu hút được sự quan tâm đối với cơ hội mà Bản Kế hoạch nêu lên vì hoạt động nhân đạo đối với di chứng chất độc da cam/dioxin tại Việt Nam, thông báo tính cấp thiết của công việc này tới các nhóm chính trên toàn nước Mỹ, và ủng hộ gây quỹ rộng lớn hơn từ Mỹ và các nguồn khác. Dưới đây là những hoạt động chính mà Nhóm đã góp phần thực hiện:

Ngày 16/6/2010: Nhóm Đối thoại Việt – Mỹ về chất độc da cam/diôxin đưa ra Bản Tuyên bố và Kế hoạch hành động cùng lúc tại Hà Nội và Washington.

Tháng 6/2010: Nghị viện Mỹ: Các Thượng nghị sĩ Mỹ Tom Harkin và Bernie Sanders tới thăm Đà Nẵng ngày 06/7/2010; lần đầu tiên các Nghị sĩ Mỹ đã có chuyến nghiên cứu thực tế về những hậu quả đối với môi trường và con người của chất độc da cam. Đại sứ Ngô Quang Xuân, đồng Trưởng Nhóm Đối thoại phía Việt Nam đã cùng mời hai Thượng nghị sĩ, và Thượng nghị sĩ Al Franken ăn tối tại Hà Nội.

Tháng 7/2010: Bộ Ngoại giao Mỹ: Tại Hà Nội, ngày 22/6/2010, Ngoại trưởng Mỹ Clinton đã nhắc tới hậu quả của chất độc da cam đối với những người dân Việt Nam và Mỹ. Trong một cuộc họp báo, bà nói: “Ngài Bộ trưởng và tôi đã thảo luận vấn đề cả Việt Nam và Mỹ đều quan tâm là chất độc da cam và hậu quả chất độc đó gây ra cho con người ở đây... Tôi đã nói với ngài Bộ trưởng rằng tôi sẽ tích cực làm việc để tăng cường hợp tác giữa chúng ta và cùng nhau làm nên những bước tiến lớn hơn”.

Tháng 9/2010: Nghị viện Mỹ: Vào tháng 10/2010, Thượng nghị sĩ Mỹ Patrick Leahy đưa ra một tuyên bố về chất độc da cam như sau: “...khó có thể kể hết sự quan tâm của Việt Nam đối với việc đáp ứng nhu cầu của những người bị ảnh hưởng.”

Tháng 9/2010: Truyền thông Mỹ: Nhóm Đối thoại khuyến khích báo chí quốc tế đưa tin về di sản chất độc da cam. Tháng 9/2010, Thùy Vũ, một phát thanh viên của Kênh KPIX 5 tại San Francisco đưa tin về chất độc da cam tại Việt Nam trên kênh

CBS News (<http://www.youtube.com/watch?v=kkbnFfdsOc>). Bản tin này của cô đã nhận được một số giải thưởng báo chí.

Tháng 10/2010: Bộ Ngoại giao Mỹ: Ngoại trưởng Mỹ Clinton quay lại Hà Nội vào tháng 10 và tuyên bố Chính phủ Mỹ trợ giúp một dự án giúp tẩy độc hoàn toàn vùng đất nhiễm điôxin tại sân bay Đà Nẵng, điểm nóng đầu tiên trong ba điểm nóng điôxin chính. Dự án này dự kiến được hoàn thành trong 03 năm.

Tháng 1/2011: Bộ Tài nguyên và Môi trường: Một ưu tiên mà Nhóm Đối thoại đề ra trong cuộc họp Nhóm đầu tiên vào tháng 2/2007 là việc thành lập phòng thí nghiệm thử điôxin cao cấp đầu tiên tại Việt Nam. Vào tháng 1, Bộ Tài nguyên và Môi trường Việt Nam đã mở Phòng thí nghiệm chất ô nhiễm hữu cơ, một cơ sở thuộc chính phủ trị giá 6.75 triệu Đô la Mỹ do Chính phủ Việt Nam, Quỹ từ thiện Atlantic và Quỹ Bill and Melinda Gates tài trợ. Đây là nền tảng cơ bản trong việc quản lý môi trường tại Việt Nam và là một tài sản của vùng Đông Nam Á, mang lại lợi ích cho những thế hệ người Việt Nam sau này cũng như những người đang bị nhiễm độc.

Tháng 1/2011: Truyền thông Mỹ: Một ví dụ khác về đưa tin quốc tế mới, ngày 30/1/2011, Tờ Cleveland Plain Dealer xuất bản một bản báo cáo đặc biệt dài 08 trang về chất độc da cam được viết bởi Connie Schultz và Nick Ut, hai người đã từng dành được giải thưởng Pulitzer.

Tháng 3/2011: Đoàn Đại biểu Common Cause về chất độc da cam: Tổ chức phi chính phủ Mỹ, Common Cause, đến thăm Việt Nam vào tháng 3/2011. Đoàn Đại biểu gồm những nhân vật tiêu biểu trong các lĩnh vực như chính sách công, sức khỏe cộng đồng, phong trào vận động vì môi trường và người tàn tật, tôn giáo. Đoàn đã gặp những người mà cuộc đời của họ bị ảnh hưởng bởi chất độc da cam/điôxin, các quan chức Việt Nam, các chuyên gia về sức khỏe và môi trường, thành viên Nhóm Đối thoại và nhân viên Đại sứ quán Mỹ. Những thành viên trong Đoàn đang đưa di sản chất độc da cam ra cộng đồng Mỹ.

Tháng 4/2011: Buổi Gala của Nhóm Đối thoại tại Tp.Hồ Chí Minh – “Vì tương lai tươi sáng”. Ngày 07/4/2011, Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết đã dự Đêm văn nghệ gây quỹ do Nhóm Đối thoại tổ chức tại Nhà hát Hòa Bình, tp. Hồ Chí Minh. Chương trình dài 90 phút đã được phát sóng trực tiếp trên toàn quốc với sự góp mặt của nhiều ca sĩ nổi tiếng hàng đầu, phỏng vấn Đại sứ Ngô Quang Xuân, Đồng Trưởng nhóm Đối thoại cùng các thành viên Nhóm Đối thoại là bác sĩ Nguyễn Thị Ngọc Phượng và Giáo sư Võ Quý. Đêm Văn nghệ đã quyên góp được 150,000 Đô la Mỹ. Các thành viên Nhóm sẽ dành số tiền này cho các dự án tại Tp. Hồ Chí Minh và các tỉnh khác.

Tháng 4/2011: Hội thảo Nhóm Đối thoại chất độc da cam tại Biên Hòa: Ngày 08/4/2011, Nhóm Đối thoại tổ chức thành công cuộc Hội thảo tại điểm nóng thứ hai trong ba điểm nóng chính là Tp. Biên Hòa. Đáng chú ý là phần trình bày về những

phát hiện mới nhất từ những đánh giá khoa học gần đây về mức độ điôxin trong đất, trầm tích, thức ăn và con người tại Biên Hòa; chuyến thăm thực địa tại sân bay quân sự Biên Hòa và tập trung vào những hiểm họa ngày nay đối với sức khỏe cộng đồng từ việc nuôi bắt cá trong một số hồ tại địa phương.

Tháng 4/2011: Phân bổ Ngân sách Nghị viện Mỹ: Ngân sách cho năm tài khóa 2011 được Nghị viện thông qua ngày 14/4/2011, cung cấp thêm 18.5 triệu Đô la Mỹ để tiếp tục các hoạt động liên quan đến chất độc da cam tại Việt Nam. Trong số này, 15.5 triệu đô la Mỹ sẽ được dùng để tẩy độc cho điểm nóng điôxin tại Đà Nẵng. Đặc biệt là, ba triệu đô la Mỹ sẽ được dành cho các hoạt động “liên quan đến sức khỏe”. Khoản ngân sách được phân bổ này có xu hướng tăng lên: Tài khóa 2007 cấp 3 triệu đô la Mỹ, tài khóa 2009 cấp 3 triệu đô la Mỹ, tài khóa 2010 cấp 15 triệu Đô la Mỹ, tài khóa 2011 cấp 18.5 triệu đô la Mỹ.

Tháng 5/2011: Viện Aspen: Viện Aspen thông báo rằng Chương trình Chất độc da cam tại Việt Nam của Viện sẽ tiếp tục tập trung vào việc mở rộng hỗ trợ tại nước Mỹ, trong đó có việc trao đổi thông tin và đoàn thăm Việt Nam và Mỹ cho các thành viên Nhóm Đối thoại và các đại biểu khác. Chương trình nhằm đạt được cam kết lâu dài, ổn định từ khối công cộng và tư nhân để giải quyết vấn đề da cam với quy mô tương ứng với bản Kế hoạch hành động. Charles Bailey trở thành Giám đốc của Chương trình này (www.AspenInstitute.org/policy-work/Agent-Orange/).

Tháng 5/2011 – Nhóm Đối thoại Việt Nam: Những thành viên Việt Nam của Nhóm Đối thoại đã họp tại Đà Nẵng để nhìn lại 1 năm hoạt động và thảo luận những dự án cụ thể được nhận tiền của quỹ từ thiện quyên góp được từ buổi Gala trong tháng 4. Nhóm xác định các dự án được ưu tiên sẽ tập trung tại Biên Hòa, Tp. Hồ Chí Minh, Thái Bình và Quảng Trị. Sau cuộc họp, Nhóm đã đi thăm Huyện A Lưới, Tỉnh Thừa Thiên Huế và quyết định trích 50,000 đô la Mỹ quyên góp được từ Gala cho xã Đông Sơn để xây hệ thống dẫn nước cho nhân dân.

Năm 2010 và 2011- Cuối cùng, Nhóm Đối thoại hài lòng ghi nhận việc Chính phủ Việt Nam cam kết đầu tư 28 tỉ đồng Việt Nam (tương đương 1,3 triệu đô la Mỹ) vào dự án làng Hữu Nghị để chăm sóc những người khuyết tật có liên quan đến chất độc da cam/dioxin. Các tổ chức phi chính phủ và các cá nhân đến thăm làng và đã tặng hơn 500 triệu đồng (tương đương 25, 000 đô la Mỹ) cho dự án này. Đây cũng là dự án nhận được sự quan tâm lớn của các quan chức cấp cao ở Việt Nam cũng như các nhà hảo tâm nước ngoài

Trong suốt một năm– Phổ biến thông tin tại Mỹ. Một loạt các tổ chức phi chính phủ Mỹ đã làm việc với Nhóm Đối thoại để thúc đẩy Kế hoạch hành động và hướng vấn đề chất độc da cam tới cộng đồng Mỹ. Trung tâm truyền thông CCMC và Viện Aspen tập trung vào phát triển chính sách. Viện cũng thành lập một ban thư ký cho Nhóm đối thoại Mỹ - Việt trong khi Quỹ Cựu chiến binh Mỹ tại Việt Nam VVAF tạo thuận lợi cho những hoạt động của Nhóm Đối thoại tại Việt Nam. Trung tâm Báo

chí Phục hưng tại Trường Đại học San Francisco đã tiến hành báo cáo về tác động của chất độc điôxin tại Việt Nam (www.VietnamReportingProject.org) nhờ gửi các nhóm nhỏ các nhà báo đến Việt Nam, những người thành thạo về thông tin truyền thông các vấn đề phức tạp. Active Voice đã xây dựng nên một trung tâm trực tuyến cho việc tìm hiểu và hành động ủng hộ các giải pháp đối với vấn đề chất độc da cam và nhằm vào các hoạt động thông tin xã hội để đẩy mạnh đối thoại trực tiếp tích cực (www.MakeAgentOrangeHistory.org). Dự án Di sản chiến tranh cung cấp nguồn cho các nhà báo, học giả và nhà nghiên cứu tìm kiếm các thông tin chuyên sâu về chất độc da cam (www.AgentOrangeRecord.org). Quỹ Đông Tây hội ngộ mở đầu cho quyên góp trực tuyến của những người gốc Việt dành cho những người Việt Nam trẻ bị khuyết tật. Hội những người Mỹ gốc Á (Asian American Pacific Islanders in Philanthropy) làm từ thiện trợ cấp cho những người Mỹ gốc Việt làm việc trong vài tuần hay vài tháng với các tổ chức tại Việt Nam, cung cấp dịch vụ cho người khuyết tật (www.viet2010.org). Mạng Một Việt Nam (OneVietnam) tạo ra một mạng lưới xã hội Việt – Mỹ trực tuyến mà trong đó họ sử dụng để giới thiệu với những người Mỹ gốc Việt trẻ vấn đề chất độc da cam và các vấn đề văn hóa xã hội khác tại Việt Nam.

Bảng thống kê dưới đây đưa ra các số liệu về các quỹ đã được gây dựng cho vấn đề chất độc da cam tại Việt Nam từ khi thành lập Nhóm Đối thoại năm 2007 đến hết tháng 5/2010 và từ khi bản Kế hoạch hành động được tuyên bố một năm trước.

Số tiền tài trợ từ các hoạt động da cam tại Việt Nam							
2007-2010 và 12 tháng cuối							
Đơn vị tiền tệ: đô la Mỹ							
	Từ tháng 6-2007 đến 5-2010			Từ tháng 6-2010 đến 5-2011			
Tổ chức tài trợ	Tỷ lệ	Dịch vụ	Tổng	Tỷ lệ	Dịch vụ	Tổng	Tổng cộng
Các tổ chức dân sự, công ty và cá nhân							
Thông qua nhóm Đối thoại Việt-Mỹ					150,000	150,000	150,000
Thông qua các tổ chức Phi Chính phủ		3,075,251	3,075,251		1,327,263	1,327,263	
Các Quỹ							
Quỹ Ford	2,680,300	7,278,539	9,958,839		106,800	106,800	10,065,539
Quỹ Alantic	1,375,000	1,375,000	2,750,000				2,750,000
Quỹ Gates	1,375,000	1,375,000	2,750,000				2,750,000
Các Quỹ khác		45,000	45,000				
Các Liên hiệp							
UNDP/GEF	5,450,000		5,450,000				5,450,000
UNICEF		2,090,119	2,090,119				2,090,119
Chính phủ các nước							
Mỹ	18,208,811	3,423,155	21,631,966	15,500,000	3,000,000	18,500,000	40,131,966
Canada	1,835,000		1,835,000				1,835,000
Cộng hòa Séc	1,400,000		1,400,000		32,000	32,000	1,432,000
Ai-len		406,940	406,940				406,940
Hà Lan		236,000	236,000				236,000
Hy Lạp		125,000	125,000				125,000
		0					
Tổng cộng	32,324,111	19,430,504	51,754,615	15,500,000	4,616,603	20,116,603	71,870,678

Trong năm, khoản kinh phí 15,5 triệu đô la Mỹ được Quốc hội Mỹ phân bổ, cùng với các nguồn khác của Chính phủ Mỹ sẽ đảm bảo chi phí của dự án tẩy độc hoàn toàn sân bay Đà Nẵng. Hai điểm nóng dioxin khác cũng sẽ được dự kiến tẩy độc và

mối lo về sức khỏe cộng đồng cũng sẽ được giải quyết. Đây là tin tốt và là điều đáng mừng. Nhóm Đối thoại sẽ tập trung vào những thách thức chính còn lại như: cung cấp các dịch vụ và cơ hội cho người khuyết tật liên quan đến dioxin và những người khuyết tật khác.

Để giải quyết các nhu cầu của người khuyết tật, trong năm nay Quốc hội Mỹ cũng đã phân bổ mới khoản tiền 3 triệu đô la Mỹ. Các nhà tài trợ khác, hưởng ứng Kế hoạch Hành động của Nhóm Đối thoại đưa ra đã tài trợ số tiền mới trị giá 1.6 triệu đô la Mỹ cho những chương trình đó. Khoản kinh phí dành cho các dịch vụ và tẩy độc tổng cộng là 20 triệu đô la Mỹ. Một mặt, số tiền quyên góp được từ các hoạt động chất độc da cam trung bình mỗi năm trong 3 năm trước đó là 17 triệu đô. Sự tăng lên này là một tin tốt. Mặt khác, 20 triệu đô la chỉ là 2/3 trong số tiền đã được đề ra trong năm đầu của kế hoạch hành động.

Tiền quyên góp trong năm tới sẽ tiếp tục tập trung từ Mỹ, Liên Hợp quốc, các Quỹ, các tổ chức dân sự và cộng đồng doanh nghiệp nước ngoài tại Việt Nam. Tháng 1, Đại sứ Mỹ Michael Michalak nói rằng Sứ quán đang: "...tích cực khai thác cơ hội hợp tác "công-tư" để xây dựng năng lực của Việt Nam trong việc tẩy độc dioxin và ô nhiễm môi trường, giảm số lượng và độ nghiêm trọng của khuyết tật bẩm sinh do bất kể nguyên nhân gì, và hướng người khuyết tật hội nhập vào trong đời sống kinh tế, tất cả cái đó là điều cần thiết cho sự tăng trưởng của Việt Nam." Nhóm Đối thoại tìm cách khuyến khích các quan hệ hợp tác công-tư như vậy.

Nhóm Đối thoại cũng có kế hoạch mở rộng hợp tác, kêu gọi hỗ trợ kỹ thuật và hỗ trợ tài chính từ các bên "thứ ba" những bên quan tâm trong việc hỗ trợ Việt Nam giải quyết các vấn đề về chất độc da cam/ dioxin. Ví dụ: Đại sứ Australia tại Việt Nam đã khuyến khích và hoan nghênh Nhóm Đối thoại tổ chức một chuyến đi thăm Australia để tìm hiểu các cơ hội hợp tác.

CƠ HỘI VÀ THÁCH THỨC- TỪ ĐỐI THOẠI ĐẾN ĐỐI TÁC

Trong năm tới, Nhóm Đối thoại Việt-Mỹ kêu gọi tất cả các bên liên quan tiếp tục và mở rộng công việc đã được triển khai để cung cấp dịch vụ cho những người khuyết tật liên quan đến chất độc da cam/dioxin, những người khuyết tật khác và gia đình của họ trên mọi miền đất nước. Tương tự như vậy, các dự án nông lâm kết hợp và trồng rừng tại các tỉnh Quảng Trị và Thừa Thiên Huế sẽ được nhân rộng nhằm mục đích sử dụng bền vững các vùng đất bị tổn hại do chất da cam ở các địa bàn khác.

Nhóm Đối thoại cũng ghi nhận quan hệ đối tác ngày càng phát triển giữa Mỹ và Việt Nam, góp phần đưa ra những biện pháp thực sự để giải quyết các hậu quả của chất độc da cam. Nhân dịp một năm Bản Kế hoạch hành động của Nhóm Đối thoại được công bố, giờ đây, Chính phủ hai bên Việt-Mỹ và các bên liên quan có thể hợp tác với nhau cùng giải quyết hoàn toàn nhu cầu tại 3 căn cứ không quân của Mỹ trước đây-nơi có nồng độ dioxin đặc biệt cao, đó là: Đà Nẵng, Biên Hòa, Phú Cát và các khu dân cư

xung quanh. Các bên liên quan bao gồm Nhóm Đối thoại Việt-Mỹ, Liên Hợp Quốc, các tổ chức phi chính phủ (NGO), các doanh nghiệp Mỹ và Việt Nam, các nhà lãnh đạo tôn giáo và dân sự Mỹ.

Hoạt động tại Đà Nẵng trong thời gian qua đã tạo ra một cơ chế hợp tác có thể được mở rộng và đi vào chiều sâu hơn ở Đà Nẵng và áp dụng cho hai địa điểm còn lại. Công việc sẽ tập trung vào giải pháp chất lượng cao và toàn diện đối với các vấn đề liên quan tới di sản chất độc da cam ở những địa điểm này, giảm căng thẳng trong quan hệ song phương liên quan tới chất độc da cam, và tiếp tục xây dựng năng lực khoa học kỹ thuật của Việt Nam và hợp tác khoa học giữa hai nước. Công việc tại 3 địa điểm nói trên dự kiến sẽ được hoàn thành vào năm 2015 và đó sẽ là một thành tựu đáng kể.

Nói chung, Chương trình hoạt động tại “3 điểm nóng” sẽ gồm những điểm sau. Chi tiết xin tham khảo thêm Bản kế hoạch hành động.

1. Tẩy độc dioxin tại điểm nóng: Đo nồng độ dioxin, xác định con đường phơi nhiễm dioxin của cư dân trong vùng, xây dựng tạm thời các công trình để khống chế dioxin; và khắc phục hoàn toàn dioxin tại cả 3 điểm theo tiêu chuẩn về môi trường của Việt Nam.

2. Ngăn chặn việc phơi nhiễm dioxin của con người:

- Tiếp tục các chiến dịch về y tế cộng đồng để tuyên truyền thói quen thực phẩm an toàn trong cộng đồng dân cư sinh sống ở các khu vực bị nghi ngờ và được biết là bị nhiễm dioxin để họ tránh những thực phẩm như cá, vịt và động vật thân mềm có thể bị nhiễm dioxin.
- Ngăn chặn tất cả các hoạt động sản xuất buôn bán thực phẩm từ các nguồn thực phẩm bị nhiễm dioxin, và cấm xâm nhập trái phép vào các căn cứ không quân.

3. Hỗ trợ cho các cư dân sống quanh khu vực điểm nóng dioxin

- Tổ chức kiểm tra sức khỏe và điều trị cho những người có nồng độ dioxin cao.
- Tài trợ các dự án giúp tẩy độc dioxin ra khỏi cơ thể con người khi có các phương pháp điều trị được giám định về mặt y tế.
- Hỗ trợ cung cấp các dịch vụ và thông tin tiền sinh sản và chăm sóc sức khỏe.
- Xây dựng hệ thống giám sát và sàng lọc các bà mẹ, theo dõi sự phát triển của trẻ và can thiệp sớm.
- Đào tạo và hướng dẫn kỹ thuật để có sinh kế mới cho những người từ bỏ nuôi trồng ở khu vực bị nhiễm độc.

4. Nâng cấp dịch vụ dành cho người khuyết tật: nâng cấp những dịch vụ hiện có và tạo cơ hội cho người khuyết tật, đặc biệt cho trẻ em, thanh thiếu niên và gia đình họ.

- Tiến hành khảo sát người khuyết tật và lập hồ sơ dị tật bẩm sinh để các chính quyền địa phương cải thiện các chương trình chăm sóc y tế, giáo dục và xã hội cho người khuyết tật.
- Thực hiện và mở rộng cách quản lý theo ca; mở rộng các trung tâm chăm sóc, có dịch vụ khép kín dành cho người khuyết tật.
- Hỗ trợ sự phát triển của cộng đồng người khuyết tật Việt Nam để họ có thể hợp tác với chính quyền địa phương và trung ương để bảo đảm có cuộc sống tốt và cơ hội cho người khuyết tật; thực hiện Luật người khuyết tật của Việt Nam và Công ước Liên Hợp Quốc về Quyền của người khuyết tật.
- Xây dựng hệ thống đào tạo nghề và sự phát triển lãnh đạo cho thanh niên khuyết tật.

5. Tiến hành nghiên cứu dài hạn: Chính phủ Việt Nam đã có một phòng thí nghiệm dioxin độ phân giải cao mới và tăng mạnh ngân sách nghiên cứu 5 năm. Công tác nghiên cứu sẽ giúp trả lời cho những vấn đề như tác động của dioxin đối với môi trường tự nhiên và làm sao để sử dụng đất bị nhiễm dioxin hiệu quả hơn, các phương thức điều trị để giảm dioxin trong cơ thể, và tác động đối với các thể hệ của những người phơi nhiễm dioxin. Những nghiên cứu về các vấn đề nêu trên và những vấn đề tương tự sẽ xây dựng quan hệ hợp tác khoa học giữa Mỹ, Việt Nam và các quốc gia khác cùng giảm những rủi ro của dioxin tại mỗi nước.

Chúng tôi mong được làm việc với tất cả các bên liên quan để đạt được tiến bộ lớn hơn trong năm tới.

Nhóm Đối thoại Việt – Mỹ về chất độc Da cam/Dioxin

Susan V. Berresford, người triệu tập
Cựu chủ tịch Quỹ Ford

Walter Isaacson, Đồng Trưởng nhóm
Đối thoại phía Mỹ; Chủ tịch và Tổng giám
đốc Viện ASPEN

Đại sứ Ngô Quang Xuân, Đồng trưởng
Nhóm đối thoại phía Việt Nam, Phó Chủ
nhiệm UBĐN của Quốc hội Việt Nam

Christine Todd Whitman, Chủ tịch,
Nhóm Chiến lược Whitman

Giáo sư. Võ Quý, Trung tâm nghiên cứu
tài nguyên và môi trường, Đại học Quốc
gia Việt Nam

William Mayer, Chủ tịch & Tổng giám
đốc của Park Avenue Equity Partners

Tiến sĩ Nguyễn Thị Ngọc Phượng,
Trưởng phòng Phụ sản, Đại học Y khoa
thành phố Hồ Chí Minh

Mary Dolan-Hogrefe, Cựu cố vấn cao
cấp và Giám đốc Chính sách công, Tổ
chức quốc gia về người khuyết tật

Đỗ Hoàng Long, Vụ trưởng Vụ Đối
ngoại nhân dân, Ban Đối ngoại TW Đảng

Tiến sĩ Vaughan Turekian, Trưởng
phòng quốc tế, Hiệp hội người Mỹ vì sự
tiến bộ của Khoa học

Trung tướng Phùng Khắc Đăng, Phó
Chủ tịch Hội cựu chiến binh Việt Nam,
Đại biểu Quốc hội Việt Nam